

על זירת האגרוף, נכנסת ברגע זה למיטת דרון שדה התעופה. הם עומדים להמריא עוד מעט. אבל ההתרגשות הכללית סוחפת גם אותם. מי זאת? מי זה בא? הם שר אלים באנגלית. ומבלי להמתין לתשובה הם כבר בתוך מעגל המברכים מחבקים מנשקים את זיוה.

מגיע בקפיצה. מונטי הוא רק שם קיצור למונטגומרי קליפט. הוא שחור, מסופר באמנות עם שבילים ותלתלים, מקושט ב' אבניחן נוצצות, אבל בסך הכל זהו כלב פודל קטן, בן שלוש, אביו הכרחי בהצ' גתה של כל כוכבת.

את השם לא היא קבעה. היא קיבלה אותו יחד איתו. "OH, MY POOR BABY" היא מלפפת את תלתלי היפים, כי מונטי מבין רק אנגלית. "כלב מיסכן, כריכך רעב, מוכרחים לתת לו משהו לאכול. בי רומא זה משהו נורא. אוכלים רק פירות. מיסכן הכלב, גם כן רזה, הוא בדיאטה כמוני." היא בדיאטה, ועוד איזה: "שבע שנים לא נגעתי בלחם!"

כמכס עוד בודקים את תעודתו הרפואית של מונטי, והשרעים נפתחים לרוחה בפני זיוה.

★ ★ ★

קרב סימולטאני בקהל

חוק מתנפלים עליה כולם. מנשי קים, מחבקים, צועקים, צוחקים. זיוה כמעט מועדת על עקביה הדקים, נתמכת משני צדדיה עלי ידי ידות יציבות יותר. בקושי מפלסים להם בני המישפחה דרך אליה. מונטי עובר לרועות נירה האחות וידיה של זיוה מתפנות לחיבוקים. מי לא זכה להן?

קבוצת המתאגפים הפרסיים, בפנים מלאות חבורות ואיסלניות לבנות, זכר למהלומות שהחליפו רק לפני ימים מספר

נפגשת עם אמה בשדה התעופה בלוד. האם התרגשה עד דמי עות, שכחה להגיש לזיוה את הפרחים שהביאה לה. מאז עז' בח זיוה את הארץ לפני חמש שנים, פגשה באמה רק פעם אחת, בעת שביקרה אותה בהוליווד.

זיוה חביבה

זיוה השיבה

זה כלב או כלבה? שאל אחד העתונאים את זיוה בראותו את הפודל השחור שלה. "נחשו!" השיבה זיוה והציגה את הכלב בפווה הנראית לעיל. מונטי (על שם מונטגומרי קליפט), שבא מקושט בוצעות אבניחן וריח בושם נדף ממנו, שימש לזיוה אביו צילום להנאת הקהל הצופה (ראה תמונות למעלה מימין).

אני לא מבינה את השפה שלהם והם לא מבינים אותי, אבל בכל זאת אנחנו מסתדרים נהדר. השעור הראשון שקיבלתי מהם: "מיט רודן, בשום אופן את לא יוצאת לבד לרחוב, אפילו אם יגידו לך שמותר. אחרי כמה ימים נסיתי לעשות זאת ויצאתי לרחוב. יותר אני לא עושה את זה."

"בשבת היה יום הצילומים הראשון שלה. מיד לאחריו קיבלה את חופשתה הקצרה, ובאה עם ספר התסריט כדי לשגן את תפי קידה, ועם שרשרת זהב ועליה מגן דוד וקמיע של הבתולה הקדושה. "זה מהנסיך שלי", גילחה, אולם את שמו היא שומרת בסוד.

יש לו פרפום, כריסטיאן דיוור אמיתי... להצטלם! בבקשה!... אמה, אבא, ברי או להצטלם... או, הנה הדודה גם כן פה. בואי גם את... אני רוצה הביתה!... כן, יש לי תפקיד ראשי. הפעם תפקידי רא' שי ממשי באמת... תפקיד של ממש... כן, מונטי זה אותו כלב שהצטלמתי איתו עבור תמונות הטיסות על המיטה... מה נשמע בקאמרי? אני מתה לבוא לראות את הבניין החדש... כמה צריכים לתת לסבל בשביל המזודות? אני כבר לא מת' מצאת בכסף ישראלי. שלושים גרוש יהיה מספיק? ... מה זאת אומרת אם אני זוכרת עברית? ..."

גרביה של זיוה התלכלכו קצת בשמן שחור ("מה פתאום עם גרביים בקיץ? שואלת אחת), נירה אחותה נלחמת בצלמים ובעתונאים: "תעזבו אותה! תעזבו אותה כבר!" הם כעצמם כבר עייפים. רק זיוה עוד רעננה ועליוזה, כאילו יצאה זה עתה מתוך אמבט. היא יוצאת החוצה והפעם מש' אירים אותה כבר לבד. חצי תריסר מוזודות בכל הגדלים ובכל הצורות הגיאומטריות (היא תשאיר את כולן כאן, הבטיחה) מועמי סות על המונית — יהיא נוסעת.

ועוד איך היא זוכרת. אמנם המשפטים מתובלים בביטויים אנגליים במיטב הסלנג ההוליבודי והמונחיים בהם היא משתמשת להגדרות עסיסיות בעברית קצת מיושנים, אולם העברית ממש זורמת מפיה. הפעם, מסתבר, השיגה זיוה באמת תפקיד ראשי אחרי שהופיעה כשמונה סרטים בתפקידים צדדיים בלתי בולטים. קבלת התפקיד החדש היתה מקרית בהחלט. היוצנים האיטלקיים ראו את תמונתה בשער שבועון איטלקי. היא היתה בדיוק הטיפוס שרצו לסרטם. הם מהרו לאתרה, טלגרפו לה אם תהיה פנויה להשתתף בסרט ומה הם תנאיה. זיוה היא כיום עצמאית, אינה קשורה בחוזה לשום חברה. סוכנה הבריק מיד בחזרה את הת' נאים. זיוה עצמה הופתעה שכקיבלה מברק שתנאיה התקבלו. היא ססה לרומא.

זיוה נעלמה. המעריצות התפזרו באנחות ושרטרי נמליהתעופה ניגבו את הזיעה. רק העתונאים והצלמים נשארו, מוכנים להס' תערות על הכוכב הבא. מי בתור? — שמו' אל מיקוניס, מוכיר מקי' שחור מרומניה.

מבלכמן עד רודן — הסיפור הי' מלא אודות הקריירה והגילגולים של זיוה שמיר, כפי שלא סופר עד כה — יופיע בגליון הבא של "הער' לב הזה".

ברומא הכל פנטסטי. "באתי לשם בלי ידיעה מי יקבל אותי", סיפרה זיוה. "ב' הוליבוד מתפנקים בדהישות. גיליתי שאלה חברה פנטסטיים, גיצלמנים אחד אחד. מה' ששים רק מה לעשות בשבילך ובמה לעזור.